

[Simonsen.]

samarbejde, en større koordination mellem arbejdsformidlingen og socialforvaltningen, så har vi så sandelig chancen ved at få det inkorporeret i hele socialreformen, når vi skal gennemføre den her i løbet af 1970'erne. Vi er i høj grad parat til at sørge for den integration, men ikke ad bagdøren, det skal være ad fordøren, og således at vi når til den situation, at de, der er arbejdsløse og til rådighed for arbejdsformidlingen, men som i virkeligheden er i en social situation, også får den sociale behandlingsmulighed, som de formentlig ikke får i dag, fordi vi mangler denne integration.

Lad mig til slut bare sige det helt principielle om arbejdsformidlingssystemet, at i den konservative folketingsgruppe står vi fast på, at arbejdsformidlingssystemet er fornuftigt, at det skal have chance for en videre udbygning, og at formålet med arbejdsformidlingssystemet i første række er at få opbygget et effektivt instrument, som kan skabe forudsætninger for den aktive arbejdsmarkedspolitik, som igen kan skabe forudsætninger for, at vi i et samfund, hvor strukturen hele tiden ændrer sig, får den størst mulige chance for, at de, der kommer ud for en arbejdsløshedsperiode, så hurtigt som muligt får mulighed for at komme tilbage til arbejdsmarkedet.

Mette Madsen: Da mit partis ordfører, hr. Robert Christensen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne udtale, at venstre kan ikke medvirke. Jeg skal ganske kort bemærke til punkt 1, at når personalet i arbejdsformidlingen er statsansat, så kan vi ikke godkende, at det kan afskediges af fagforeningsmedlemmer, og til punkt 6, at vi kan ikke gå ind på nye kriterier for, hvad der er arbejdsvægring. Hvis man ikke vil gå i arbejde på lønbetingelser, der er fastsat i fri overenskomst mellem arbejdsmarkedets parter, så må det være arbejdsvægring. Venstre ønsker altså ikke at medvirke til det foreliggende forslag til beslutning.

Erik Hansen: Da vi i 1967 fik gennemført den første virkelige revision af denne lovgivning, skete det bl. a. på baggrund af, at der var nået en vis enighed imellem arbejdsmarkedets parter om, at man skulle hæve arbejdsløshedsdagpengesatserne, og at man

skulle overføre kontrol og anvisning til den offentlige sektor. Det var det, der var baggrunden, og det var vel det, der var grundlaget for, at denne lovgivning kunne køres igennem. Når man nu siger et sted i bemærkningerne, at det i fremtiden bør være et tillidshverv at være arbejdsformidler, så er der ganske enkelt her tale om sigtet med dette forslag til folketingsbeslutning, at man stort set agter at tilbageføre anvisningen til fagforbundene, som den var før 1967. Det er mit partis opfattelse, at man slet ikke skal gå den vej, det er snarere et spørgsmål, om man ikke skulle gå den modsatte vej fra nu af ved at sige, at man kunne måske gå længere med den offentlige sektor. Her tænker jeg på, at man nok kunne overlade også administrationen eksempelvis af dagpengene til den offentlige sektor, i øvrigt i lighed med, hvad der er tilfældet inden for sygekasserne.

Men nu vi har den fremme, vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om den gældende lov om arbejdsformidling, så skal jeg senere hen vende tilbage til forslaget til folketingsbeslutning. Nu har vi fået, har jeg set i dagspressen, nogle nye fremmøderegler, altså regler for, hvor ofte man skal møde frem til kontrol, og jeg vil gerne spørge ministeren i forbindelse med disse fremmøderegler, som vel nok er i overensstemmelse med det, som var tanken med lovgivningen, om man ikke kan risikere ved at gøre dem, skal vi sige, så fleksible og kun forlange så sjældent fremmøde til afkontrollering på arbejdsformidlingskontorerne, at man reelt kan komme i den situation, at man kan stå og mangle arbejdskraft, samtidig med at man har en vis arbejdsledighed.

Jeg vil her gerne henvise til det, jeg har sagt som mit partis ordfører vedrørende fastsættelsen af dagpengesatser, hvor jeg sagde, at der skal nu engang være et vist incitament, også et vist økonomisk incitament til at tage anvist arbejde.

Jeg vil gerne her understrege, at mit parti lægger megen vægt på, at man selvfølgelig har en bevægelighed på arbejdsmarkedet, ikke bare geografisk, men også erhvervs-mæssigt, at så mange som muligt tager det arbejde, der bliver dem anvist. Situationen, hvor man har arbejdsledige, samtidig med at man mangler arbejdskraft, er efter mit partis anskuelse ikke acceptabel.